

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 12. januarja 2023 *

„Pritožba – Konkurenca – Zloraba prevladujočega položaja – Trg železniškega tovarnega prometa – Sklep o ugotovitvi kršitve člena 102 PDEU – Dostop tretjih podjetij do infrastrukture, ki jo upravlja nacionalna železniška družba Litve – Odstranitev odseka železniške proge – Pojem ‚zloraba‘ – Dejansko ali verjetno izrinjenje konkurenta – Izvrševanje neomejene pristojnosti s strani Splošnega sodišča – Zmanjšanje globe“

V zadevi C-42/21 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 27. januarja 2021,

Lietuvos geležinkeliai AB s sedežem v Vilniusu (Litva), ki jo zastopajo K. Apel, W. Deselaers in P. Kirst, Rechtsanwälte,

pritožnica,

drugi stranki v postopku sta

Evropska komisija, ki jo zastopajo A. Cleenewerck de Crayencour, A. Dawes, H. Leupold in G. Meessen, agenti,

tožena stranka na prvi stopnji,

Orlen Lietuva AB s sedežem v Mažeikiai (Litva), ki jo zastopata C. Conte, avvocato, in C. Thomas, avocat,

intervenientka v postopku na prvi stopnji,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi K. Jürimäe (poročevalka), predsednica senata, M. Safjan, N. Piçarra, N. Jääskinen in M. Gavalec, sodniki,

generalni pravobranilec: A. Rantos,

sodni tajnik: M. Longar, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 27. aprila 2022,

* Jezik postopka: angleščina.

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 7. julija 2022

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Družba Lietuvos geležinkeliai AB (v nadaljevanju: družba LG) s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 18. novembra 2020, Lietuvos geležinkeliai/Komisija (T-814/17, EU:T:2020:545; v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to, prvič, zavrnilo njeno tožbo v delu, v katerem se je ta nanašala na razglasitev ničnosti Sklepa Evropske komisije C(2017) 6544 final z dne 2. oktobra 2017 o postopku izvajanja člena 102 PDEU (zadeva AT.39813 – Baltic Rail) (v nadaljevanju: sporni sklep), in drugič, določilo znesek globe, ki je bila družbi LG naložena s tem sklepom, v višini 20.068.650 EUR.

Pravni okvir

Uredba (ES) št. 1/2003

- 2 Člen 23(2), prvi pododstavek, točka (a), in (3) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov [101] in [102 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205) določa:

„2. Komisija lahko podjetjem in podjetniškim združenjem z odločbo naloži globe, kadar naklepno ali iz malomarnosti:

(a) kršijo člen [101] ali člen [102 PDEU], [...]

[...]

3. Pri določanju višine globe se upošteva teža, pa tudi trajanje kršitve.“

- 3 Člen 31 te uredbe določa:

„S pritožbo zoper odločbo, s katero je Komisija določila globo ali periodično denarno kazen, ima Sodišče neomejeno pristojnost do pregleda odločbe. Naloženo globo ali periodično denarno kazen lahko prekliče, zniža ali zviša.“

Direktiva 2001/14/ES

- 4 V uvodni izjavi 5 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2001/14/ES z dne 26. februarja 2001 o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti, naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture in podeljevanju varnostnega spričevala (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 5, str. 404) je navedeno:

„Za zagotovitev preglednega in enakopravnega dostopa do železniške infrastrukture vsem prevoznikom v železniškem prometu se vse potrebne informacije za uresničevanje pravic dostopa objavijo v programu omrežja.“

5 Člen 5(1) te direktive določa:

„Prevozniki v železniškem prometu so brez razlikovanja upravičeni do minimalnega paketa dostopa do infrastrukture in do dostopa po tirih do objektov, potrebnih za izvajanje železniških storitev, ki jih navaja Priloga II. Storitve, navedene v točki 2 Priloge II, se zagotavljajo brez razlikovanja, prošnje prevoznikov v železniškem prometu pa so lahko zavrnjene le, če obstajajo druge sprejemljive možnosti pod tržnimi pogoji. Če storitev ne zagotavlja en sam upravljavec železniške infrastrukture, si upravljavec ‚glavne infrastrukture‘ po najboljši moči prizadeva za olajšanje opravljanja teh storitev.“

6 Člen 29(1) navedene direktive določa:

„V primeru motenj voženj vlaka zaradi tehnične napake ali nesreče mora upravljavec infrastrukture sprejeti vse potrebne ukrepe za vzpostavitev normalnega stanja. V ta namen izdelava načrt dela v posebnih razmerah, ki vsebuje seznam različnih javnih organov, katere je treba obvestiti v primeru hudih nesreč ali resnih motenj voženj vlaka.“

Dejansko stanje in sporni sklep

7 Dejansko stanje in vsebina spornega sklepa sta navedena v točkah od 1 do 48 izpodbijane sodbe. Za potrebe te pritožbe ju je mogoče povzeti, kot sledi.

Dejansko stanje

- 8 Družba LG je litovska nacionalna železniška družba s sedežem v Vilniusu (Litva). Družba LG je javno podjetje, katerega edini delničar je litovska država. Kot vertikalno integrirano podjetje je družba LG hkrati upravljavec železniške infrastrukture, ki pa ostaja v lasti litovske države, in ponudnik storitev železniškega prevoza tovora in potnikov v Litvi.
- 9 Orlen Lietuva AB (v nadaljevanju: družba Orlen) je podjetje s sedežem v Juodeikiaiju, v okrožju Mažeikiai (Litva), specializirano za rafiniranje surove nafte in distribucijo rafiniranih naftnih derivatov. Orlen je stoddstotna hčerinska družba poljskega podjetja PKN Orlen SA.
- 10 Družba Orlen v okviru svojih dejavnosti upravlja različne obrate v Litvi, med drugim veliko rafinerijo (v nadaljevanju: rafinerija) v Bugeniaiju v okrožju Mažeikiai na severozahodu Litve v bližini meje z Latvijo. Konec prvega desetletja 21. stoletja se je 90 % proizvodnje rafiniranih naftnih derivatov iz te rafinerije prepeljalo po železnici, tako da je bila družba Orlen ena od najpomembnejših strank družbe LG.
- 11 V tem obdobju je družba Orlen v rafineriji proizvedla približno osem milijonov ton rafiniranih naftnih derivatov na leto. Tri četrtine te proizvodnje so bile namenjene izvozu, predvsem po morju. Tako je bilo od 4,5 do 5,5 milijona ton rafiniranih naftnih derivatov z vlakom prepeljanih po Litvi do pomorskega terminala v Klaipėdi (Litva).
- 12 Preostanek izvožene proizvodnje, to je približno od 1 do 1,5 milijona ton, je bil prav tako z vlakom prepeljan v Latvijo ali prek nje in je bil v glavnem namenjen potrošnji na estonskem in latvijskem notranjem trgu. Približno 60 % te proizvodnje, ki je bila z vlakom prepeljana v Latvijo ali prek nje, je potovalo po železniški progi „Bugeniai-Mažeikiai-Rengé“, to je poti, ki vodi od rafinerije v bližini železniškega vozlišča v Mažeikiaiju do mesta Rengé (Latvija) in katere 34 km teče po litovskem

ozemlju (v nadaljevanju: kratka pot do Latvije). Preostanek te proizvodnje, ki je bil z vlakom prepeljan v Latvijo ali prek nje, je potoval po železniški progi „Bugeniai-Kužiai-Joniškis-Meitene“, to je daljši poti, katere 152 km teče po litovskem ozemlju.

- 13 Družba Orlen je za prevoz svojih proizvodov po kratki poti do Latvije uporabljala storitve družbe LG za litovski del poti, to je od rafinerije do latvijske meje. Družba LG je nato sklenila podizvajalsko pogodbo z Latvijas dzelzceļš, latvijsko nacionalno železniško družbo (v nadaljevanju: LDZ), za prevoz na tem litovskem delu poti. Ker družba LDZ ni imela potrebnih regulativnih dovoljenj za neodvisno opravljanje dejavnosti na litovskem ozemlju, je delovala kot podizvajalec družbe LG. Ko je bila prečkana meja je LDZ nadaljevala s prevozom proizvodov družbe Orlen na latvijskem ozemlju.
- 14 Poslovne odnose med družbo Orlen in družbo LG v zvezi s prevoznimi storitvami zadnjenavedene v litovskem železniškem omrežju, vključno s storitvami prevoza po kratki poti do Latvije, je urejal sporazum, podpisan leta 1999 (v nadaljevanju: sporazum iz leta 1999).
- 15 Poleg tega, da je sporazum iz leta 1999 določal cene, ki jih je družba LG uporabljala za prevozne storitve, je med drugim vseboval posebno zavezo družbe LG, da bo prevažala tovor družbe Orlen po kratki poti do Latvije med celotnim trajanjem sporazuma, to je do leta 2024.
- 16 V začetku leta 2008 je med družbama LG in Orlen prišlo do poslovnega spora v zvezi s cenami, ki jih je zadnjenavedena plačevala za prevoz svojih naftnih derivatov.
- 17 Zaradi tega poslovnega spora z družbo LG je družba Orlen razmišljala o možnosti, da sklene pogodbo neposredno z družbo LDZ za storitve železniškega prevoza njenega tovora po kratki poti do Latvije in preusmeri svoje pomorske izvozne dejavnosti iz Klaipėde v Litvi na pomorska terminala v Rigi in Ventspilsu v Latviji.
- 18 Družbi LG in Orlen sta se sestali 12. junija 2008, na tem sestanku pa je bil omenjen ta načrt preusmeritve izvoznih dejavnosti družbe Orlen. Ker se je poleg tega družba Orlen od pomladi 2008 enostransko odločila, da bo uporabljala nižjo ceno od tiste, ki jo je zahtevala družba LG, in zadržala razliko, je družba LG 17. julija 2008 sprožila arbitražni postopek proti družbi Orlen.
- 19 Družba LG je 28. julija 2008 obvestila družbo Orlen, da bo sporazum iz leta 1999 odpovedala s 1. septembrom 2008.
- 20 Družba LG je 2. septembra 2008 po odkritju deformacije na nekaj deset metrih železniške proge (v nadaljevanju: deformacija) prekinila promet na 19-kilometrskem odseku kratke poti do Latvije med Mažeikiaijem in mejo z Latvijo (v nadaljevanju: železniška proga), pri čemer se je sklicevala predvsem na varnostne razloge.
- 21 Družba LG je 3. septembra 2008 imenovala inšpekcijsko komisijo, ki so jo sestavljali vodstveni delavci njene lokalne hčerinske družbe, da bi raziskala razloge za deformacijo. Inšpekcijska komisija je 5. septembra 2008 predložila poročilo o preiskavi in tehnično poročilo. Glede na to poročilo o preiskavi naj bi deformacijo povzročilo fizično propadanje številnih elementov, ki sestavljajo zgornji ustroj železniške proge. Iz navedenega poročila o preiskavi je razvidno tudi, da mora biti promet prekinjen, „dokler se ne končajo vsa obnovitvena in sanacijska dela“. Ugotovitve iz istega poročila o preiskavi so bile potrjene z ugotovitvami tehničnega poročila.

- 22 Družba LDZ je družbi Orlen ponudbo za prevoz njenih naftnih derivatov predložila 29. septembra 2008, in sicer po sestanku, ki je bil 22. septembra 2008. Po navedbah družbe Orlen je bila ta ponudba „konkretna in privlačna“.
- 23 Družba LG je 3. oktobra 2008 začela podirati celotno železniško progo. Konec oktobra 2008 je bila železniška proga v celoti podrta.
- 24 Družba Orlen je 17. oktobra 2008 družbi LDZ poslala dopis, v katerem je potrdila svojo namero o prevozu približno 4,5 milijona ton naftnih derivatov iz rafinerije do latvijskih pomorskih terminalov, temu je 20. februarja 2009 sledilo srečanje, spomladi 2009 pa so potekali obsežnejši pogovori.
- 25 Vmes je bil januarja 2009 med družbama LG in Orlen sklenjen nov splošni sporazum o prevozu za petnajstletno obdobje do 1. januarja 2024. Ta sporazum je nadomestil začasni sporazum, ki je bil podpisan 1. oktobra 2008.
- 26 Pogajanja med družbama Orlen in LDZ so se nadaljevala do konca junija 2009, ko je družba LDZ vložila vlogo za pridobitev licence za opravljanje dejavnosti na litovskem delu kratke poti do Latvije.
- 27 Arbitražno sodišče je 10. novembra 2009 izjavilo, da je družba LG nezakonito enostransko odpovedala sporazum iz leta 1999 in da je treba šteti, da je ta sporazum veljal do 1. oktobra 2008.
- 28 Po navedbah družbe Orlen so bili pogovori z družbo LDZ prekinjeni sredi leta 2010, ko je končno ugotovila, da družba LG ne namerava v kratkem času popraviti železniške proge. Takrat je družba LDZ umaknila vlogo za pridobitev licence za opravljanje dejavnosti na litovskem delu kratke poti do Latvije.

Upravni postopek

- 29 Družba Orlen je 14. julija 2010 pri Komisiji vložila uradno pritožbo na podlagi člena 7 Uredbe (ES) št. 1/2003.
- 30 Komisija je od 8. do 10. marca 2011 ob pomoči nacionalnih organov Republike Latvije in Republike Litve, pristojnih za konkurenco, opravila preglede na podlagi člena 20 Uredbe št. 1/2003 v prostorih družbe LG v Vilniusu in družbe LDZ v Rigi.
- 31 Komisija se je 6. marca 2013 odločila proti družbi LG začeti postopek izvajanja člena 102 PDEU.
- 32 Potem ko je Komisija družbi LG poslala obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah in nato dopis o ugotovljenih dejstvih, o katerih so stranke predstavile svoja pripombe, je 2. oktobra 2017 sprejela sporni sklep.

Sporni sklep

Opredelitev upoštevnihi trgov in prevladujoči položaj družbe LG na teh trgih

- 33 Komisija je v spornem sklepu opredelila dva trga, na katera se nanaša zloraba prevladujočega položaja, ki se očita družbi LG, in sicer, prvič, trg, višje v verigi, upravljanja železniške infrastrukture, in drugič, trg, nižje v verigi, zagotavljanja storitev železniškega prevoza naftnih proizvodov.
- 34 Upoštevni geografski trg za upravljanje železniške infrastrukture je bil litovski nacionalni trg. Glede upoštevnege geografskega trga za železniški prevoz naftnih derivatov pa je Komisija na podlagi pristopa „odhodni kraj-namembni kraj“, imenovanega „pristop O&N“, menila, da gre za trg železniškega tovornega prevoza od rafinerije do treh pomorskih terminalov v Klaipėdi, Rigi in Ventpilsu.
- 35 Komisija je ugotovila, da je imela na podlagi litovske zakonodaje družba LG zakonski monopol na trgu, višje v verigi, upravljanja železniške infrastrukture v Litvi. V skladu s to zakonodajo je javna železniška infrastruktura pripadala litovski državi in je bila družbi LG zaupana v upravljanje.
- 36 Komisija je ugotovila tudi, da je bila družba LG, razen zelo majhnih količin, ki jih je prevažala družba LDZ, edino dejavno podjetje na trgu, nižje v verigi, opravljanja storitev železniškega prevoza naftnih derivatov, kar ji je posledično zagotavljalo prevladujoči položaj na tem trgu.

Zloraba

- 37 Komisija je menila, da je družba LG zlorabila svoj prevladujoči položaj, ki ga je imela kot upravljavka železniške infrastrukture v Litvi, s tem, da je odstranila železniško progo, kar je lahko imelo protikonkurenčne učinke izrinjenja konkurence na trgu opravljanja storitev železniškega prevoza naftnih derivatov med rafinerijo in sosednjimi pomorskimi terminali, ker je ustvarila ovire za vstop na trg, ne da bi obstajala objektivna utemeljitev.
- 38 Natančneje, Komisija je v točkah od 182 do 201 obrazložitve izpodbijanega sklepa menila, da je družba LG z odstranitvijo celotne železniške proge uporabila druge metode od tistih v okviru normalne konkurence.
- 39 Komisija je v zvezi s tem poudarila, prvič, da je družba LG vedela za načrt družbe Orlen, da se preusmeri k pomorskima terminaloma v Latviji z uporabo storitev družbe LDZ, drugič, da je družba LG v naglici odstranila progo, ne da bi si zagotovila potrebna finančna sredstva in ne da bi sprejela kateri koli pripravljalni ukrep za njeno ponovno izgradnjo, tretjič, da je odstranitev železniške proge v nasprotju z običajnimi praksami v sektorju, četrtič, da se je družba LG zavedala tveganja izgube vsakršne dejavnosti prevoza proizvodov družbe Orlen v primeru ponovne izgradnje železniške proge, in petič, da si je družba LG prizadevala prepričati litovsko vlado, naj železniške proge ne izgradi ponovno.
- 40 Komisija je ugotovila, da je železniška proga omogočala uporabo najkrajše in najcenejše poti za povezavo rafinerije z latvijskim pomorskim terminalom. Po mnenju Komisije je ta pot, ker je bila blizu Latvije in logistične baze družbe LDZ, tudi tej družbi ponujala zelo ugodno možnost za vstop na litovski trg.

- 41 V zvezi s protikonkurenčnimi učinki, ki izhajajo iz ravnanja družbe LG, je Komisija po analizi, opravljeni v točkah od 202 do 324 obrazložitve izpodbijanega sklepa, menila, da je odstranitev železniške proge družbi LDZ lahko preprečila ali vsaj precej otežila vstop na trg tovarnega železniškega prevoza v Litvi, in to ob tem, da je po mnenju Komisije družba LDZ pred odstranitvijo železniške proge imela kredibilno priložnost prevažati naftne derivate družbe Orlen, namenjene pomorskemu izvozu, od rafinerije do latvijskih pomorskih terminalov po kratki poti do Latvije.
- 42 Po mnenju Komisije je bilo treba zaradi odstranitve železniške proge za ves železniški prevoz od rafinerije do latvijskega pomorskega terminala uporabiti precej daljšo pot po litovskem ozemlju. Natančneje, Komisija je menila, da bi bila po odstranitvi železniške proge edina možnost za družbo LDZ, da konkurira družbi LG, ta, da poskusi biti dejavna na poti do Klaipėde ali na daljši poti do Latvije, omenjeni v točki 12 te sodbe. Družba LDZ naj bi bila zato prisiljena izvajati svoje dejavnosti daleč od svoje logistične baze v Latviji in bila odvisna od storitev upravljanja infrastrukture, ki jih je opravljal njen konkurent, družba LG. V teh okoliščinah je Komisija menila, da je bila z vidika *ex ante* družba LDZ izpostavljena velikim poslovnim tveganjem, ki jih je bila manj verjetno pripravljena sprejeti.
- 43 Komisija je v točkah od 325 do 357 obrazložitve izpodbijanega sklepa menila tudi, da družba LG ni predložila nobene objektivne utemeljitve za odstranitev železniške proge, ker se navedena pojasnila med seboj niso ujemala in so bila včasih protislovna ter niso bila prepričljiva.

Globa in odredba

- 44 Komisija je na podlagi Smernic o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe št. 1/2003 (UL 2006, C 210, str. 2), družbi LG ob upoštevanju teže in trajanja kršitve naložila globo v višini 27.873.000 EUR.
- 45 Komisija je družbi LG tudi odredila, naj odpravi kršitev in ji v treh mesecih od vročitve izpodbijanega sklepa predloži predlog ukrepov v tej smeri.

Izrek spornega sklepa

- 46 Člena 1 in 2 sporne odločbe določata:

„Člen 1

[Družba LG] je kršila člen 102 PDEU s tem, da je odstranila železniško progo med Mažeikiaijem v Litvi in latvijsko mejo. Kršitev se je začela 3. oktobra 2008 in se nadaljuje na datum sprejetja tega sklepa.

Člen 2

Za kršitev iz člena 1 se [družbi LG] naloži globa v višini 27.873.000 EUR.

[...]

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 47 Družba LG je 14. decembra 2017 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razglasitev ničnosti spornega sklepa in, podredno, za znižanje zneska globe, ki ji je bila naložena s tem sklepom.
- 48 Predsednik tretjega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 13. julija 2018 družbi Orlen dovolil intervencijo v podporo predlogom Komisije. Nekateri elementi iz procesnega gradiva glavnih strank so bili obravnavani zaupno v razmerju do družbe Orlen.
- 49 Družba LG je v podporo predlogu za razglasitev ničnosti spornega sklepa navedla pet tožbenih razlogov. Ti so se v bistvu nanašali: prvi na očitne napake pri presoji in napačno uporabljeno pravo pri uporabi člena 102 PDEU v zvezi z ravnanjem družbe LG, ki naj bi pomenilo zlorabo, drugi na napake pri presoji in napačno uporabljeno pravo pri uporabi člena 102 PDEU v zvezi s presojo zadevne prakse, tretji na kršitev člena 296 PDEU in člena 2 Uredbe št. 1/2003 zaradi nezadostnih dokazov in neobrazložitve, četrti le s svojim prvim delom na napake pri določitvi zneska globe in peti na napake v zvezi z naložitvijo popravnega ukrepa.
- 50 Družba LG je v okviru predloga za zmanjšanje zneska globe z več očitki in drugim delom četrtega tožbenega razloga trdila, da ta znesek ni sorazmeren, ter v bistvu izpodbijala, prvič, odstotek vrednosti prodaje, ki ga je Komisija upoštevala iz naslova koeficienta teže, drugič, trajanje kršitve, in tretjič, odločitev, da se v osnovni znesek vključi dodatni znesek zaradi odvracanja.
- 51 Splošno sodišče je v izpodbijani sodbi zavrnilo vse tožbene razloge in trditve, ki jih je družba LG navedla tako v podporo predlogu za razglasitev ničnosti spornega sklepa kot v podporo predlogu za zmanjšanje zneska globe.
- 52 Splošno sodišče je vseeno pri izvajanju svoje neomejene pristojnosti znesek globe zmanjšalo in ga določilo na 20.068.650 EUR.
- 53 V preostalem je tožbo zavrnilo.

Postopek pred Sodiščem in predlogi strank

- 54 Družba LG s pritožbo Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano sodbo v celoti ali delno razveljavi v delu, v katerem je bila s to sodbo zavrjnena njena tožba za razglasitev ničnosti spornega sklepa;
  - sporni sklep razglasi za v celoti ali delno ničn;
  - podredno, odpravi ali še bolj zmanjša znesek globe, ki je bila naložena družbi LG, in
  - Komisiji naloži plačilo vseh stroškov tega postopka in postopka pred Splošnim sodiščem.
- 55 Komisija in družba Orlen Sodišču predlagata, naj:
- pritožbo zavrne in

– družbi LG naloži plačilo stroškov.

Pritožba

56 Družba LG v utemeljitev pritožbe navaja štiri pritožbene razloge, od katerih se prvi trije v bistvu nanašajo na izpodbijanje presoje Splošnega sodišča glede obstoja zlorabe prevladujočega položaja, četrti pa se nanaša na presojo globe, ki ji je bila naložena.

Dopustnost nekaterih trditev

57 Najprej je treba ugotoviti, da so stranke pred svojimi trditvami podale preudarke v zvezi z dejanskim stanjem te zadeve.

58 Družba LG je tako podala opis dejstev, ki se ji zdijo upoštevana. Komisija navaja, da je ta opis zavajajoč in napačen, družba Orlen pa trdi, da želi družba LG z navedenim opisom izpodbijati dejstva, ki jih je ugotovilo Splošno sodišče.

59 Poleg tega se Komisija v uvodnih ugotovitvah sklicuje na sporočilo za javnost generalnega direktorja družbe LG z dne 30. decembra 2019, katerega dopustnost in upoštevnost za potrebe te pritožbe družba LG izpodbija.

60 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je v skladu s členom 256(1) PDEU in členom 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije pritožba omejena na pravna vprašanja. Splošno sodišče je edino pristojno za ugotavljanje in presojo upoštevnih dejstev ter za presojo dokazov. Presoja teh dejstev in dokazov, razen v primeru njihovega izkrivljanja, torej ni pravno vprašanje, ki bi bilo kot tako predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbe (sodba z dne 24. septembra 2020, Prysmian in Prysmian Cavi e Sistemi/Komisija, C-601/18 P, EU:C:2020:751, točka 126 in navedena sodna praksa).

61 Iz tega sledi, da je treba različne dejanske trditve in izpodbijanja dejstev razglasiti za nedopustne.

Prvi pritožbeni razlog

Trditve strank

62 Družba LG s prvim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču očita, da je v točkah od 90 do 99 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo, ker je za ugotovitev obstoja zatrjevane zlorabe napačno zavrnilo uporabo testa iz točke 41 sodbe z dne 26. novembra 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569).

63 Ta test naj bi se uporabljal v obravnavani zadevi, v kateri naj bi se postavljalo pravno vprašanje, ali člen 102 PDEU družbi LG nalaga zakonsko obveznost, da družbi LDZ odobri dostop do železniške proge. V obravnavani zadevi pa naj merila, povezana z navedenim testom, ne bi bila izpolnjena.

64 Natančneje, Splošno sodišče naj bi s tem, da je v točkah od 90 do 99 izpodbijane sodbe razsodilo, da istega testa v obravnavani zadevi ni mogoče uporabiti, štirikrat napačno uporabilo pravo.

- 65 Prvič, v nasprotju s tem, kar naj bi Splošno sodišče navedlo v točki 90 izpodbijane sodbe, naj niti v sodni praksi Sodišča niti v sklepnih predlogih generalnega pravobranilca F. G. Jacobsa v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 26. novembra 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569), ki jih je navedlo Splošno sodišče, ne bi bilo pravila, v skladu s katerim se merila iz te sodbe uporabljajo le, če je treba varovati spodbudo podjetja s prevladujočim položajem, da vlaga v postavitev bistvene infrastrukture.
- 66 Drugič, v nasprotju s tem, kar naj bi Splošno sodišče razsodilo v točkah 91 in 92 izpodbijane sodbe, naj ne bi obstajalo niti pravilo, v skladu s katerim se ta merila ne uporabljajo, kadar veljavni regulativni okvir že nalaga obveznost opravljanja zadevnih storitev.
- 67 Najprej, neuporaba navedenih meril v takem primeru naj bi namreč pomenila, da je v nacionalnem pravu ali sekundarni zakonodaji Unije opredeljeno področje uporabe primarnega prava Unije, kar naj ne bi bilo združljivo s primarnostjo prava Unije in zahtevo po dosledni uporabi konkurenčnega prava Unije. Dalje, *ex post* nadzor na podlagi člena 102 PDEU in *ex ante* regulacija zadevnega sektorja naj bi služila različnim ciljem. Poleg tega naj bi bilo v nasprotju z načelom pravne varnosti, če bi se za podjetja v reguliranih sektorjih uporabljala različna pravna merila na podlagi člena 102 PDEU. Nazadnje, v obravnavani zadevi ob odstranitvi železniške proge za družbo LG ni veljala nobena obveznost, da družbi LDZ dodeli dostop do železniške proge, ker ta ob odstranitvi železniške proge ni niti zaprosila za licenco za opravljanje dejavnosti v Litvi niti je ni pridobila. Na podlagi te okoliščine naj bi bilo mogoče to zadevo razlikovati od zadev, v katerih je bila izdana sodba z dne 13. decembra 2018, Slovak Telekom/Komisija (T-851/14, EU:T:2018:929), nato pa sodbi z dne 25. marca 2021, Deutsche Telekom/Komisija (C-152/19 P, EU:C:2021:238), in z dne 25. marca 2021, Slovak Telekom/Komisija (C-165/19 P, EU:C:2021:239).
- 68 Sodišče naj bi v zadnjenavedenih sodbah razlikovalo med dostopom do infrastrukture in pogoji za tak dostop. V obravnavani zadevi naj bi se zloraba, ki jo je ugotovilo Splošno sodišče, nanašala na dejansko zavrnitev dodelitve dostopa zaradi odstranitve železniške proge. Družba LG pojasnjuje, da se ta zavrnitev dostopa ni nanašala na celotno litovsko železniško omrežje, ampak samo na železniško progo. Odstranitve te železniške proge pa naj ne bi bilo mogoče ločiti od pogojev te odstranitve.
- 69 Tretjič, nobena od določb, ki jih Splošno sodišče omenja v točkah 96 in 97 izpodbijane sodbe, naj upravljavcu infrastrukture, kot je družba LG, ne bi nalagala „absolutne zakonske obveznosti“, da odobri dostop do vsakega odseka svojega omrežja, zlasti če so na voljo alternativne poti. Nobena od teh določb naj tudi ne bi nalagala „absolutne obveznosti“, da se ponovno izgradi železniška proga, ki je bila v slabem stanju, tako da se uporabi rešitev, ki bi jo upravljavec infrastrukture štel za neučinkovito in ekonomsko nerazumno. V tem smislu se družba LG natančneje sklicuje na člen 5 Direktive 2001/14 v povezavi z uvodno izjavo 5 te direktive in na člen 29(1) te direktive.
- 70 Četrtič, v nasprotju s tem, kar naj bi Splošno sodišče presodilo v točkah 91 in 93 izpodbijane sodbe, naj ne bi nobeno pravno pravilo določalo, da se merila iz sodbe z dne 26. novembra 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569), ne uporabljajo, če prevladujoči položaj izhaja iz državnega monopola. V skladu s točko 23 sodbe z dne 27. marca 2012, Post Danmark (C-209/10, EU:C:2012:172), ki jo navaja Splošno sodišče, bi bilo treba okoliščino, da tak položaj izhaja iz nekdanjega zakonskega monopola, zgolj upoštevati.
- 71 V konkretnem primeru pa naj ne bi bilo treba ugotoviti, ali je družba LG morala zagotoviti dostop do funkcionalnega omrežja, ki je bilo v preteklosti zgrajeno z javnimi sredstvi, ampak naj bi bilo treba ugotoviti, ali je morala na podlagi člena 102 PDEU vložiti lastna sredstva v popravilo in

zamenjavo infrastrukture, ki je bila v slabem stanju, da bi omogočila lažji in ugodnejši dostop do upoštevne trga za določenega konkurenta nižje v verigi. Tehtanje interesov teh dveh družb naj bi bilo v središču testa, določenega v sodbi z dne 26. novembra 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569).

- 72 Komisija in družba Orlen predlagata, naj se prvi pritožbeni razlog zavrne kot neutemeljen.

Presoja Sodišča

- 73 Družba LG s prvim pritožbenim razlogom graja zlasti točke od 90 do 99 izpodbijane sodbe, ker naj bi Splošno sodišče s tem, da je zavrnilo uporabo meril, določenih v točki 41 sodbe z dne 26. novembra 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569), za to zadevo, uporabilo napačno pravno merilo za presojo obstoja zlorabe prevladujočega položaja.
- 74 Splošno sodišče je v točki 99 izpodbijane sodbe razsodilo, da Komisija ni storila napake s tem, da ni presojala, ali sporno ravnanje, ki je, kot je razvidno iz točke 84 te sodbe, zajemalo odstranitev železniške proge kot take, izpolnjuje pogoje glede nepogrešljivosti storitve, dostop do katere je bil zavrjen, in odprave vsakršne konkurence, ki so določeni v točki 41 sodbe z dne 26. novembra 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569), in da je s pridržkom morebitne objektivne utemeljitve zadoščal dokaz, da je šlo za ravnanje, ki lahko omeji konkurenco in, zlasti pomeni oviro za vstop na trg.
- 75 Splošno sodišče je v točkah od 90 do 98 navedene sodbe to ugotovitev utemeljilo ob upoštevanju namena izjemnih okoliščin, navedenih v sodbi z dne 26. novembra 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569), in sicer zagotoviti, da obveznost podjetja s prevladujočim položajem, da zagotovi dostop do svoje infrastrukture, v končni fazi ne ovira konkurence s tem, da zmanjšuje začetno spodbudo tega podjetja za izgradnjo take infrastrukture in za vlaganje v infrastrukturo. Splošno sodišče je iz tega v bistvu sklepalo, da sodne prakse, ki izhajajo iz sodbe z dne 26. novembra 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569), ni mogoče uporabiti, če – kot v obravnavani zadevi – veljavni regulativni okvir že nalaga obveznost dobave podjetju s prevladujočim položajem ali če prevladujoči položaj izhajajo iz zakonskega monopola, in to še toliko bolj, če je zadevna infrastruktura v lasti države ter je bila zgrajena in razvita z javnimi sredstvi.
- 76 Za presojo, ali je bilo pri teh ugotovitvah, kot trdi družba LG, pravo napačno uporabljeno, je treba opozoriti, da člen 102 PDEU prepoveduje, da bi eno ali več podjetij zlorabljalo prevladujoči položaj na notranjem trgu ali njegovem znatnem delu, če bi lahko prizadelo trgovino med državami članicami. Podjetje, ki ima prevladujoč položaj, ima torej posebno odgovornost, da s svojim ravnanjem ne ogroža učinkovite in neizkrivljene konkurence na notranjem trgu (sodba z dne 25. marca 2021, Deutsche Telekom/Komisija, C-152/19 P, EU:C:2021:238, točka 40 in navedena sodna praksa).
- 77 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je pojem „zloraba prevladujočega položaja“ v smislu člena 102 PDEU objektivni pojem, ki se nanaša na ravnanja podjetja s prevladujočim položajem, zaradi katerih se na trgu, na katerem je konkurenca že oslABLJENA prav zaradi prisotnosti zadevnega podjetja, z drugačnimi sredstvi od tistih, ki so značilna za običajno konkurenco med proizvajalci ali storitvami na podlagi dejavnosti gospodarskih subjektov, preprečuje ohranjanje še obstoječe konkurence na trgu ali razvoj te konkurence (sodba z dne 25. marca 2021, Deutsche Telekom/Komisija, C-152/19 P, EU:C:2021:238, točka 41 in navedena sodna praksa).

- 78 Preučitev, ali ravnanje podjetja s prevladujočim položajem pomeni zlorabo na podlagi člena 102 PDEU, je treba opraviti ob upoštevanju vseh posebnih okoliščin zadeve (sodba z dne 25. marca 2021, Deutsche Telekom/Komisija, C-152/19 P, EU:C:2021:238, točka 42 in navedena sodna praksa).
- 79 V zvezi s praksami, ki zajemajo zavrnitev dostopa do infrastrukture, ki jo je podjetje s prevladujočim položajem razvilo za potrebe svojih dejavnosti in ki jo ima v lasti, iz sodne prakse Sodišča izhaja, da taka zavrnitev lahko pomeni zlorabo prevladujočega položaja, ne le če je bila ta zavrnitev taka, da bi odpravila vsakršno konkurenco na zadevnem trgu s strani prosilca za dostop in je ni mogoče objektivno utemeljiti, temveč tudi, če je bila infrastruktura sama po sebi nujno potrebna za opravljanje njegove dejavnosti, tako da ne bi obstajal noben dejanski ali potencialni nadomestek za to infrastrukturo (glej v tem smislu sodbi z dne 26. novembra 1998, Bronner, C-7/97, EU:C:1998:569, točka 41, in z dne 25. marca 2021, Deutsche Telekom/Komisija, C-152/19 P, EU:C:2021:238, točki 43 in 44).
- 80 Naložitev teh pogojev v točki 41 sodbe z dne 26. novembra 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569), je bila upravičena z okoliščinami zadeve, v kateri je bila izdana ta sodba, v katerih je podjetje s prevladujočim položajem zavrnilo dostop konkurenta do infrastrukture, ki jo je razvilo za potrebe svoje dejavnosti, pri čemer je bilo izključeno vsakršno drugo ravnanje (sodba z dne 25. marca 2021, Deutsche Telekom/Komisija, C-152/19 P, EU:C:2021:238, točka 45).
- 81 Prvič, kot je generalni pravobranilec navedel v točkah od 78 do 82 sklepnih predlogov, pa je treba primer, ko podjetje s prevladujočim položajem uniči infrastrukturo, razlikovati od primera zavrnitve dostopa v smislu sodne prakse, ki izhaja iz sodbe z dne 26. novembra 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569).
- 82 Iz prej navedenih preudarkov namreč izhaja, da se ta sodna praksa v bistvu nanaša na primer zavrnitve dostopa do infrastrukture, s katero si podjetje s prevladujočim položajem v končni fazi infrastrukture, ki jo je razvilo, pridrži za lastno uporabo (glej v tem smislu sodbo z dne 25. marca 2021, Deutsche Telekom/Komisija, C-152/19 P, EU:C:2021:238, točka 47). Navedena sodna praksa pomeni, kot je generalni pravobranilec poudaril zlasti v točki 80 sklepnih predlogov, da se ohrani infrastruktura, katere uporabo si podjetje s prevladujočim položajem pridrži za pridobivanje takojšnjega dobička.
- 83 Očitno je, da, nasprotno, uničenje infrastrukture vključuje žrtvovanje sredstev, po potrebi s stroški, povezanimi s tem uničenjem. Zaradi uničenja infrastruktura neizogibno postane neuporabna ne le za konkurente, ampak tudi za samo podjetje s prevladujočim položajem.
- 84 V obravnavani zadevi se torej v nasprotju s trditvami družbe LG ne postavlja „problem dostopa“ do infrastrukture v smislu sodne prakse, ki izhaja iz sodbe z dne 26. novembra 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569).
- 85 To velja še toliko bolj, ker se je očitano ravnanje, kot se sicer strinja družba LG, nanašalo le na en odsek litovskega železniškega omrežja in potencialnemu konkurentu družbe LG ni preprečevalo, da po potrebi dostopa do tega omrežja po drugi poti.
- 86 Drugič, iz sodne prakse Sodišča izhaja tudi, da je namen meril, določenih v točki 41 sodbe z dne 26. novembra 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569), vzpostaviti pravično ravnotežje med zahtevami po neizkrivljeni konkurenci na eni strani ter svobodo sklepanja pogodb in lastninsko pravico prevladujočega podjetja na drugi. V tem smislu se ta merila uporabljajo v primeru

zavrnitve dostopa do infrastrukture, katere lastnik je podjetje s prevladujočim položajem in ki jo je razvilo za potrebe lastne dejavnosti s svojimi naložbami (glej v tem smislu sodbi z dne 26. novembra 1998, Bronner, C-7/97, EU:C:1998:569, točka 37, in z dne 25. marca 2021, Deutsche Telekom/Komisija, C-152/19 P, EU:C:2021:238, točka 47).

- 87 Zato Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava s tem, da je v točkah 90, 93 in 94 izpodbijane sodbe v bistvu presodilo, da se navedena merila glede na njihov namen ne uporabljajo, kadar se v položaju, kakršen je ta v obravnavani zadevi, zadevna infrastruktura ni financirala z lastnimi naložbami podjetja s prevladujočim položajem, temveč z javnimi sredstvi, in to podjetje ni lastnik te infrastrukture.
- 88 Tretjič, opozoriti je treba, da je Sodišče že razsodilo, da je regulativna obveznost lahko upoštevana za presojo zlorabe v smislu člena 102 PDEU. Čeprav obstoj regulativne obveznosti za podjetje s prevladujočim položajem, da odobri dostop do zadevne infrastrukture, Komisije ne odvezuje obveznosti, da dokaže obstoj „zlorabe“ v smislu člena 102 PDEU, pa to ne spremeni dejstva, da je posledica take naložitve to, da podjetje s prevladujočim položajem dejansko ne more zavrniti odobritve dostopa do te infrastrukture, brez poseganja v morebitno njegovo avtonomijo pri odločanju glede pogojev takega dostopa (glej v tem smislu sodbo z dne 25. marca 2021, Deutsche Telekom/Komisija, C-152/19 P, EU:C:2021:238, točki 57 in 58 ter navedena sodna praksa).
- 89 Splošno sodišče torej prav tako ni napačno uporabilo prava s tem, da je v točkah 91 in 92 izpodbijane sodbe presodilo, da meril, določenih v sodbi z dne 26. novembra 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569), ni mogoče uporabiti, če je podjetju s prevladujočim položajem naložena obveznost, da odobri dostop do svoje infrastrukture.
- 90 V obravnavani zadevi pa družba LG ne izpodbija, da zanjo kot tako velja obveznost odobritve dostopa do litovskega železniškega omrežja. Izpodbija se le obseg te obveznosti.
- 91 Iz vseh zgoraj navedenih ugotovitev izhaja, da v nasprotju s trditvami, ki jih navaja družba LG, odstranitve proge ni mogoče šteti za zavrnitev dostopa v smislu sodne prakse, ki izhaja iz sodbe z dne 26. novembra 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569), temveč jo je treba po potrebi obravnavati kot samostojno obliko zlorabe (glej po analogiji sodbi z dne 17. februarja 2011, TeliaSonera Sverige, C-52/09, EU:C:2011:83, točke od 55 do 58, in z dne 10. julija 2014, Telefónica in Telefónica de España proti Komisiji, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, točka 75). Zato se merila, določena v točki 41 sodbe z dne 26. novembra 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569), ne uporabljajo za presojo zadevnega ravnanja.
- 92 Iz tega sledi, da je Splošno sodišče v točki 99 izpodbijane sodbe pravilno ugotovilo, da Komisija ni storila napake s tem, da ni preučila, ali zadevno ravnanje izpolnjuje ta merila.
- 93 Glede na vse zgoraj navedeno je treba prvi pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

Drugi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 94 Družba LG z drugim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je štelo, da je Komisija pravno zadostno dokazala, da v okoliščinah te zadeve odstranitev železniške proge pomeni „zlorabo“ v smislu člena 102 PDEU, in s tem, da je tako samo to odstranitev opredelilo za „zlorabo“.
- 95 Po mnenju družbe LG je Splošno sodišče v točkah 168, 170, 177, 197, 204 in 231 izpodbijane sodbe tako kot Komisija to opredelitev utemeljilo na dveh kumulativnih elementih, in sicer na okoliščini, da je bila ta odstranitev izvedena „v naglici“, in na okoliščini, da je bila navedena odstranitev izvedena, „ne da bi [družba LG] prej pridobila potrebna sredstva“. Vendar naj nobeden od teh dveh elementov ne bi omogočal take opredelitve.
- 96 Prvič, s sklicevanjem na točke 148, 164 in 168 izpodbijane sodbe družba LG poudarja, da je Splošno sodišče priznalo, da se je lahko odločila odstraniti železniško progo, ne pa da bi izvedla delna popravila, ki bi vodila do njene kasnejše nadomestitve. Zloraba, ki se ji očita, naj bi se torej nanašala le na trenutek te odstranitve po 3. oktobru 2008. Ker pa trenutek navedene odstranitve nima vpliva na njen strošek, naj bi bila odločitev o takojšnji odstranitvi odločitev racionalnega upravljanja. Poleg tega naj bi Splošno sodišče v točkah 197, 204 in 209 te sodbe ugotovilo, da družba LG ni zasledovala nobenega protikonkurenčnega namena.
- 97 Drugič, družba LG trdi, da je pričakovala, da bo prejela sredstva za ponovno izgradnjo železniške proge, ki so morala biti na voljo ob izvedbi pretežnega dela del. Družba LG s sklicevanjem na točke 152, 153, 160, 171, od 174 do 176 in 196 navedene sodbe navaja, da je za financiranje zaprosila 2. oktobra 2008, to je pred začetkom del odstranjevanja železniške proge, da so bila takrat in kasneje na voljo evropska sredstva in da ni ravnala s protikonkurenčnim namenom.
- 98 Trdi, da so se okoliščine, ki jih je Splošno sodišče navedlo za ugotovitev zlorabe, ki se ji očita, v bistvu pojavile po 3. oktobru 2008. V tem okviru naj bi Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da ji je v točkah 164, 165, 170 in 178 iste sodbe naložilo, da dokaže ali utemelji trenutek odstranitve železniške proge, medtem ko bi morala Komisija dokazati zlorabo.
- 99 Poleg tega naj bi v točkah 152 in 170 sodbe Splošno sodišče opustilo izvedbo konkretne analize trditve družbe LG glede skladiščenja ponovno uporabljivih delov železniške proge in njihove ponovne uporabe za druge proge omrežja. Vsekakor naj za možnost začetka pripravljanih faz projekta ne bi bila potrebna predhodna pridobitev potrebnih sredstev za celotni projekt.
- 100 Družba LG v repliki pojasnjuje, da je ta pritožbeni razlog utemeljila le na dveh elementih, ki ju je Splošno sodišče sistematično omenjalo in ki se nanašata na dejstvo, da je bila železniška cesta odstranjena „v naglici“ in ne da bi družba LG predhodno pridobila potrebna sredstva. Vsekakor naj, tudi če bi bilo treba vključiti vse štiri ali pet elementov iz točk 42 in 194 izpodbijane sodbe, ugotovitev zlorabe ne bi bila dokazana. Z dodatnimi elementi, ki naj bi bili pomožni ali neupoštevni, naj namreč ne bi bilo mogoče dokazati take zlorabe.
- 101 Družba LG je poleg tega na obravnavi predložila trditve, s katerimi je izpodbijala vsakega od teh petih elementov.
- 102 Komisija meni, da ta pritožbeni razlog ni utemeljen.

- 103 Družba Orlen trdi, da je ta pritožbeni razlog brezpredmeten in vsekakor ni dopusten, ker naj bi se z njim izpodbijala presoja dejstev in dokazov, ki jo je opravilo Splošno sodišče.

Presoja Sodišča

- 104 Družba LG z drugim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču očita, da je napačno uporabilo pravo s tem, da je potrdilo to, da je Komisija odstranitev železniške proge opredelila za „zlorabo prevladujočega položaja“ v smislu člena 102 PDEU. Po mnenju družbe LG ta opredelitev v točkah 168, 170, 177, 197, 204 in 231 izpodbijane sodbe temelji na dveh kumulativnih elementih, in sicer na okoliščini, da je bila ta odstranitev storjena „v naglici“, in na okoliščini, da je bila odstranitev izvedena, „ne da bi [družba LG] predhodno pridobila potrebna sredstva“.
- 105 Ker ta trditve temelji na predpostavki, da opredelitev odstranitve železniške proge kot „zlorabe prevladujočega položaja“ temelji izključno na teh dveh elementih, je treba ugotoviti, da temelji na očitno napačnem razumevanju izpodbijane sodbe.
- 106 Iz branja celotne izpodbijane sodbe in zlasti njenih točk 42, 83, 193, 194, 196 in 224 je namreč nedvomno razvidno, da je Splošno sodišče poudarilo, da je Komisija ob upoštevanju vseh dejanskih in pravnih okoliščin, povezanih z odstranitvijo železniške proge, v spornem sklepu ugotovila, da ta odstranitev pomeni „zlorabo prevladujočega položaja“ v smislu člena 102 PDEU.
- 107 Te okoliščine, navedene v točki 39 te sodbe, se nanašajo na to, da je družba LG vedela za načrt družbe Orlen, da se preusmeri k pomorskima terminaloma v Latviji z uporabo storitev družbe LDZ, da je družba LG progo odstranila v naglici, ne da bi si zagotovila potrebna finančna sredstva in ne da bi sprejela kakršen koli običajen pripravljalni ukrepi za njeno ponovno izgradnjo, da je odstranitev železniške proge v nasprotju z običajnimi praksami v sektorju, da se je družba LG zavedala tveganja izgube vsakršne dejavnosti prevoza proizvodov družbe Orlen v primeru ponovne izgradnje železniške proge ter da si je družba LG prizadevala prepričati litovsko vlado, naj železniške proge ne izgradi ponovno.
- 108 Šele po zavrnitvi vseh trditvev, ki jih je navedla družba LG, da bi izpodbila te presoje, je Splošno sodišče potrdilo utemeljenost presoj Komisije.
- 109 Okoliščina, da se je Splošno sodišče v točkah 168, 170, 177, 197, 204 in 231 izpodbijane sodbe, ki jih izpodbija družba LG, sklicevalo le na dva od elementov, navedenih v točkah 39 in 107 te sodbe, in sicer na odstranitev železniške proge v naglici in brez jamstva potrebnih sredstev, ne more ovreči tega razumevanja vsebine izpodbijane sodbe. Splošno sodišče je namreč v teh točkah preučilo le specifične trditve v zvezi s temi okoliščinami, ki jih je navedla družba LG, da bi izpodbijala ugotovitev „zlorabe prevladujočega položaja“ v smislu člena 102 PDEU.
- 110 Iz tega sledi, da je treba ta tožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen, ne da bi bilo treba preučiti trditve, ki se natančneje nanašajo na ta dva elementa.
- 111 Vsekakor je treba poudariti, kot je generalni pravobranilec to storil v točkah od 99 do 102 sklepnih predlogov, da želi družba LG s temi trditvami in s trditvami, ki so bile prepozno navedene v repliki in na obravnavi, da bi izpodbijala druge okoliščine, ki so utemeljevale ugotovitev zlorabe prevladujočega položaja, dejansko doseči novo presojo dejstev.
- 112 Ker se družba LG ni sklicevala na nobeno izkrivljanje, navedene trditve v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 60 te sodbe, torej niso dopustne.

113 Glede na vse zgoraj navedene razloge je treba drugi pritožbeni razlog v celoti zavrni.

Tretji pritožbeni razlog

Trditve strank

- 114 Družba LG s tretjim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče v točkah od 219 do 233 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo s tem, da je odstranitev železniške proge in neodvisno od predhodne prekinitve prometa na tej progi opredelilo kot „ravnanje, ki lahko omejuje konkurenco“.
- 115 Prvič, ta pristop Splošnega sodišča naj bi temeljil na napačni predpostavki, ki naj bi izhajala iz točk 223, 225 in 227 izpodbijane sodbe. V skladu s to predpostavko Splošnega sodišča bi možnost prvotnih ciljnih popravil z naknadno ponovno celotno izgradnjo cele železniške proge v roku petih let, ki jo družba LG opredeljuje kot „možnost 1“ pomenila upoštevno in ekonomsko razumno alternativo možnosti popolne in takojšnje ponovne izgradnje železniške proge, ki jo je družba LG opredelila kot „možnost 2“. Splošno sodišče pa naj ne bi zavrnilo stališča družbe LG, ki je povzeto v točkah 150, 151 in 167 te sodbe in v skladu s katerim je bila možnost 2 edina upoštevna in ekonomsko razumna možnost, ampak naj bi v točki 168 navedene sodbe to vprašanje pustilo brez odgovora. V teh okoliščinah družba LG meni, da je treba v tej pritožbi šteti, da je bila „možnost 2“ edina upoštevna in ekonomsko razumna možnost. Družba LG iz tega sklepa, da so točke 223, 225 in 227 iste sodbe protislovne in niso združljive z izbiro te zadnjenaavedene možnosti.
- 116 Poleg tega naj bi točke 223, 225 in 227 izpodbijane sodbe temeljile na napačni predpostavki, da bi se „v kratkem“ z začetnimi popravili iz možnosti 1 lahko zagotovilo ponovno obratovanje železniške proge. To pa naj ne bi veljalo, ker naj bi taka popravila, kot je družba LG zatrjevala pred Splošnim sodišče, zahtevala, da izvede isti postopek, zlasti za pridobitev sredstev od Republike Litve ali Unije, kot pri možnosti 2. Splošno sodišče naj tega ne bi upoštevalo in naj bi tako zašlo v protislovje.
- 117 Drugič, Splošno sodišče naj bi zašlo v protislovje s tem, da je v točki 225 izpodbijane sodbe razsodilo, da prva faza „možnosti 1“ vključuje „lokalna popravila“, čeprav naj bi, kot naj bi priznalo v točki 164 te sodbe, vključevala pomembna popravila na celotni dolžini železniške proge.
- 118 Tretjič, v nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče navedlo v točkah od 221 do 223 izpodbijane sodbe, družba LG meni, da zanjo ne velja absolutna pravna obveznost ponovne vzpostavitve običajnega položaja železniške proge z izvedbo prvotnih popravil na podlagi „možnosti 1“ in da je lahko legitimno izbrala „možnost 2“. Ta naj bi omogočila ponovno vzpostavitev normalnega stanja, pri čemer je pojasnila, da čas odstranitve proge, ki je neizogibna pri izvedbi možnosti 2, v zvezi s tem ni upošteven.
- 119 Četrtrič, v nasprotju z ugotovitvami iz točk 24 in 25 izpodbijane sodbe naj bi bila navedba v točki 225 te sodbe, da učinek izrinjenja izhaja iz dejstva, da ko je družba Orlen ocenila, da družba LG nima namena v kratkem času popraviti železniške proge, je družba LDZ umaknila svojo vlogo za pridobitev licence, da bi delovala na litovskem delu kratke poti do Latvije. Splošno sodišče naj bi v teh točkah 24 in 25 ugotovilo, da je družba LDZ vložila vlogo za pridobitev take licence „konec junija 2009“, to je po odstranitvi železniške proge. Ta odstranitev naj torej ne bi

nikakor vplivala na odločitev za umik vloge za pridobitev licence, ki naj bi jo bilo v resnici mogoče pojasniti s tem, da je družba Orlen sredi leta 2010 ugotovila, da družba LG ne namerava v kratkem popraviti železniške proge, kot je razvidno iz točke 26 izpodbijane sodbe.

- 120 Petič, družba LG v repliki dodaja, da hitra izvedba odstranitve železniške proge ni poslabšala položaja, ki je obstajal po predhodni prekinitvi prometa. V času upoštevnega dejanja, in sicer 3. oktobra 2008, naj razen odstranitve ne bi obstajala „nobena možnost, da bi železniška proga v kratkem času spet obratovala“.
- 121 Komisija in družba Orlen predlagata, naj se vse te trditve v celoti zavrnejo kot v bistvu neutemeljene.

Presoja Sodišča

- 122 Družba LG s tretjim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču očita, da je v točkah od 219 do 233 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo.
- 123 V teh točkah je Splošno sodišče preučilo in zavrnilo trditve družbe LG, s katerimi je izpodbijala presoje Komisije, v skladu s katerimi ima odstranitev železniške proge, neodvisno od predhodne prekinitve prometa na njej, protikonkurenčne učinke izrinjenja konkurence.
- 124 Prvič, trditev, ki se nanaša na protislovje med točko 168 izpodbijane sodbe ter njenimi točkami 223, 225 in 227, izhaja iz napačnega razumevanja prve od teh točk.
- 125 Splošno sodišče namreč v točki 168 izpodbijane sodbe „možnosti 2“, ki pomeni popolno in takojšnjo ponovno izgradnjo železniške proge, nikakor ni opredelilo kot edino upoštevno in ekonomsko razumno možnost. Nasprotno, besedilo „tudi ob domnevi, kot trdi [družba LG], da je bila možnost 2 edina upoštevna in ekonomsko razumna možnost“ iz te točke jasno kaže na to, da – kot sicer priznava družba LG – Splošno sodišče ni odločilo o vprašanju, ali je bila ta možnost edina upoštevna in ekonomsko razumna možnost, po potrebi z izključitvijo „možnosti 1“. Iz tega sledi, da v nasprotju s stališčem družbe LG očitno ni mogoče trditi, da je v tej pritožbi treba šteti, da je bila „možnost 2“ edina upoštevna in ekonomsko razumna možnost.
- 126 Zato je treba trditve, ki temeljijo na taki premisi in se nanašajo na protislovno obrazložitev, zavrniti kot neutemeljene.
- 127 Poleg tega v delu, v katerem družba LG izpodbija ugotovitev iz točk 223, 225 in 227 izpodbijane sodbe, da bi bilo mogoče železniško progo „v kratkem“ ponovno vzpostaviti za obratovanje s prvotnimi popravili, zadostuje ugotovitev, da želi družba LG s tem dejansko in pod pretvezo sklicevanja na domnevno protislovje izpodbiti presojo dejstev, ki jo je opravilo Splošno sodišče. Ker družba LG ne trdi, da je Splošno sodišče te dokaze kakor koli izkrivilo, njene trditve v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 60 te sodbe, niso dopustne.
- 128 Drugič, v zvezi z domnevnim protislovjem med točkama 164 in 225 izpodbijane sodbe je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče v točki 164 te sodbe navedlo, da je iz dopisa, ki ga je direkcija za železniško infrastrukturo družbe LG 18. septembra 2008 poslala njenemu svetu za strateško načrtovanje, razvidno, da je treba takoj rekonstruirati le 1,6 km železniške proge in da pomanjkljivosti, ugotovljene pri 19 km od železniške proge, pomenijo, da bi bilo treba to „v celoti popraviti v roku petih let“. Splošno sodišče je menilo, da težave, ki se nanašajo na 1,6 km od 19 km

- od železniške proge, ne morejo upravičiti njene popolne in takojšnje odstranitve. Ugotovilo je tudi, da v tem dopisu tudi ni bilo navedeno, da bi moralo celovito popravilo v petih letih vključevati tako popolno in takojšnjo odstranitev.
- 129 Splošno sodišče je v točki 225 izpodbijane sodbe navedlo, da je prva faza „možnosti 1“ izvedba „lokalnih popravil na krajih železniške proge, ki ne omogočajo varnega železniškega prometa“.
- 130 Ta ugotovitev pa nikakor ni v nasprotju z nujnostjo takojšnjega popravila dela železniške proge niti s potrebo po celovitem popravilu v daljšem roku petih let.
- 131 Trditve, ki se nanašajo na protislovje med točkama 164 in 225 izpodbijane sodbe, je torej treba zavrniti kot neutemeljene.
- 132 Tretjič, glede trditev, s katerimi se izpodbijajo točke od 221 do 223 izpodbijane sodbe, je treba ugotoviti, da izhajajo iz ločene in napačne razlage teh točk.
- 133 Splošno sodišče je v točkah 221 in 222 te sodbe ugotovilo, da ima družba LG kot upravljavec železniške infrastrukture poleg regulativne obveznosti zagotavljanja varnosti prometa tudi regulativno obveznost, da čim bolj zmanjša motnje in izboljšuje delovanje železniškega omrežja. Splošno sodišče je v točki 223 navedene sodbe navedlo, da je imela družba LG kot podjetje s prevladujočim položajem na upoštevnem trgu tudi posebno odgovornost, da s svojim ravnanjem ne ogroža učinkovite in neizkrivljene konkurence. Po mnenju Splošnega sodišča bi morala družba LG to upoštevati in preprečiti odpravo vsakršne možnosti kratkoročne ponovne vzpostavitve železniške proge s postopno rekonstrukcijo. Splošno sodišče je v točki 224 iste sodbe iz tega sklepalo, da družba LG s tem, da je v okoliščinah obravnavane zadeve odstranila celotno železniško cesto, ni upoštevala te posebne odgovornosti, ki jo ima na podlagi člena 102 PDEU.
- 134 Poleg tega je iz točk 225 in 229 izpodbijane sodbe razvidno, da ugotovitev, da bi ta odstranitev železniške proge lahko imela protikonkurenčne učinke izrinjenja s trga, temelji na eni strani na okoliščini, da je družba LG s to odstranitvijo poslabšala položaj po prekinitvi prometa na tej progi, po drugi strani pa na podrobnih pravilih za izvajanje „možnosti 2“, in ne na izbiri te možnosti namesto „možnosti 1“.
- 135 Iz teh elementov je razvidno, da družbi LG Splošno sodišče v nasprotju s tem, kar ta trdi, ni naložilo „absolutne pravne obveznosti“ ponovne vzpostavitve običajnega stanja železniške proge z izvedbo prvotnih popravil v okviru „možnosti 1“. Nasprotno, ugotovitev protikonkurenčnih učinkov so utemeljevala konkretna pravila za izvajanje „možnosti 2“ in učinki odstranitve železniške proge.
- 136 Zato je treba to argumentacijo zavrniti kot neutemeljeno.
- 137 Četrtrič, kot je razvidno iz uporabe izraza „poleg tega“ v zadnjem stavku točke 225 izpodbijane sodbe, sklicevanje v tej točki na to, da je družba LDZ umaknila vlogo za licenco za delovanje na litovskem delu kratke poti do Latvije, pomeni dodaten preudarek.
- 138 Iz tega sledi, da je treba argumentacijo družbe LG, ki se nanaša na protislovje med to točko in točkama 24 in 25 te sodbe, zavrniti kot brezpredmetno.

- 139 Petič, če družba LG prvič v repliki trdi, da hitra odstranitev železniške proge ni poslabšala obstoječega položaja po prekinitvi prometa na tej progi, njena argumentacija ni dopustna, ker je bila vložena prepozno. Poleg tega se z njo izpodbija presoja dejstev, za katero Sodišče v pritožbenem postopku v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 60 te sodbe, ni pristojno.
- 140 Glede na vse navedeno je treba tretji pritožbeni razlog v celoti zavrniti.

Četrty pritožbeni razlog

Trditve strank

- 141 Družba LG s četrty pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču očita, da je pri presoji globe, ki ji je bila naložena, napačno uporabilo pravo.
- 142 Družba LG v zvezi s tem poudarja, da iz točk 98, 196, 204 in 209 izpodbijane sodbe izhaja, da po mnenju Splošnega sodišča sporni sklep in presoje Komisije niso temeljile na ugotovitvi protikonkurenčnega namena družbe LG.
- 143 Splošno sodišče pa naj bi se v okviru preučitve trditev, ki se nanašajo na novost pravne teorije, uporabljene v spornem sklepu, in na težu kršitve, ki se očita družbi LG, v fazi preizkusa globe sklicevalo na tak namen. To naj bi bilo razvidno iz formulacij v točkah 339, 368 in 374 izpodbijane sodbe, v skladu s katerimi naj bi bil „namen“ očitane ravnanja „držanje konkurentov stran od trga“ oziroma je bilo izvajano „s ciljem držanja konkurentov stran od trga“.
- 144 Splošno sodišče naj bi torej zašlo v protislovje. To protislovje v obrazložitvi naj bi vplivalo na presojo Splošnega sodišča glede potrebe po naložitvi globe in glede na okoliščine primera njenega primernege zneska ter na težu kršitve. Če takega protislovja ne bi bilo, bi moralo Splošno sodišče sprejeti, da je teorija, na kateri temelji sporni sklep, nova in bi lahko sprejelo drugačen pristop v zvezi s težu kršitve, ob tem, da ne bi bilo protikonkurenčnega namena, in tako glede izvajanja svoje neomejene pristojnosti.
- 145 Družba LG v repliki v zvezi s tem dodaja, da je ugotovitev takega namena napačna, zato bi bilo mogoče presojo Splošnega sodišča spremeniti, ne glede na druge dejavnike, ki jih je eventualno upoštevalo. Nikakor naj ne bi bilo mogoče izključiti, da bi bil znesek globe, ki ga je določilo Splošno sodišče, nižji, če to ne bi temeljilo na protislovnem sklepanju in na domnevnem namenu družbe LG, da konkurente drži stran od trga.
- 146 Družba LG je na obravnavi še dodala, da je Splošno sodišče v fazi izračuna globe v točki 399 izpodbijane sodbe upoštevalo težu kršitve, ki temelji na protikonkurenčnem namenu. Splošno sodišče naj bi s tem, da se je sklicevalo na protikonkurenčni namen kot element presoje teže kršitve, spremenilo konstitutivne elemente kršitve, ki jo je ugotovila Komisija, in tako prekoračilo svoja pooblastila.
- 147 Komisija odgovarja, da je ta pritožbeni razlog brezpredmeten.

Presoja Sodišča

- 148 Družba LG s četrtem pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču očita protislovno obrazložitev. Tako naj bi Splošno sodišče na eni strani v točkah 169, 204 in 209 izpodbijane sodbe pri nadzoru nad ugotovitvijo zlorabe prevladujočega položaja izrecno zavrnilo obstoj protikonkurenčnega namena. Na drugi strani pa naj bi se na tak namen sklicevalo v točkah 339, 368 in 374 te sodbe in naj bi ga upoštevalo pri izračunu zneska globe v točkah od 397 do 406 navedene sodbe. To protislovje in upoštevanje protikonkurenčnega namena v fazi izračuna globe naj bi vplivalo na izvajanje neomejene pristojnosti Splošnega sodišča in posledično na znesek globe, ki ji je bila naložena.
- 149 Ta pritožbeni razlog je brezpredmeten. Tudi ob predpostavki, da bi Splošno sodišče, kot trdi družba LG, zašlo v protislovje, tako protislovje ne bi moglo niti upravičiti razveljavitve izpodbijane sodbe niti pripeljati do tega, da bi Sodišče ponovno presodilo znesek globe.
- 150 Splošno sodišče je namreč po tem, ko je zavrnilo vse tožbene razloge glede zakonitosti za razglasitev ničnosti spornega sklepa in vse očitke, ki jih je družba LG navedla v utemeljitev svojega predloga za znižanje zneska globe, v točkah od 389 do 406 izpodbijane sodbe ponovno presodilo znesek globe. Po tej ponovni oceni je Splošno sodišče to globo določilo na 20.068.650 EUR, kar je precej nižji znesek od tistega, ki ga je uporabila Komisija, ne da bi kakor koli omenilo protikonkurenčni namen.
- 151 V zvezi s tem je treba opozoriti, da ima Splošno sodišče v skladu s členom 261 PDEU in členom 31 Uredbe št. 1/2003 neomejeno pristojnost v zvezi z globami, ki jih določi Komisija.
- 152 Splošno sodišče je torej pooblaščen, da prek zgolj nadzora nad zakonitostjo teh glob nadomesti presojo Komisije s svojo presojo ter tako odpravi, zniža ali zviša naloženo globo ali periodično denarno kazen (sodbi z dne 22. novembra 2012, E.ON Energie/Komisija, C-89/11 P, EU:C:2012:738, točka 124 in navedena sodna praksa, in z dne 18. marca 2021, Pometon/Komisija, C-440/19 P, EU:C:2021:214, točka 136).
- 153 Vendar Sodišče, kadar v okviru pritožbe odloča o pravnih vprašanjih, iz razlogov pravičnosti ne sme s svojo presojo nadomestiti presoje Splošnega sodišča, ki v okviru izvajanja svoje neomejene sodne pristojnosti odloča o višini glob, naloženih podjetjem zaradi kršitve prava Unije. Torej, samo če bi Sodišče ocenilo, da raven sankcije ni le neprimerna, ampak tudi tako pretirana, da je nesorazmerna, bi bilo treba ugotoviti, da je Splošno sodišče zaradi neprimernosti zneska globe napačno uporabilo pravo (sodbi z dne 22. novembra 2012, E.ON Energie/Komisija, C-89/11 P, EU:C:2012:738, točki 125 in 126 ter navedena sodna praksa, in z dne 18. marca 2021, Pometon/Komisija, C-440/19 P, EU:C:2021:214, točka 137).
- 154 Poleg tega iz ustaljene sodne prakse izhaja, da mora Splošno sodišče pri izvajanju neomejene sodne pristojnosti spoštovati nekatere obveznosti, med temi sta obveznost obrazložitve, ki jo ima Splošno sodišče na podlagi člena 36 Statuta Sodišča Evropske unije, ki se zanj uporablja na podlagi člena 53, prvi odstavek, istega statuta, in načelo enakega obravnavanja (glej v tem smislu sodbi z dne 18. decembra 2014, Komisija/Poker Hannifin Manufacturing in Parker-Hannifin, C-434/13 P, EU:C:2014:2456, točka 77 in navedena sodna praksa, in z dne 18. marca 2021, Pometon/Komisija, C-440/19 P, EU:C:2021:214, točka 138).

- 155 V obravnavanem primeru je Splošno sodišče v skladu s členom 23(3) Uredbe št. 1/2003 presoјalo znesek globe, kot je razvidno iz točk 394, 395, 397 in 404 izpodbijane sodbe, z upoštevanjem teže storjene kršitve in njenega trajanja. Splošno sodišče je v točkah od 399 do 402 izpodbijane sodbe iz naslova teže zadevne kršitve upoštevalo naravo te kršitve, položaj družbe LG na upoštevnih trgih in geografski obseg navedene kršitve.
- 156 Iz obrazložitve v točkah od 398 do 406 izpodbijane sodbe nedvomno izhaja, kot je tudi generalni pravobranilec ugotovil v točkah 151 in od 153 do 155 sklepni predlogov, da ponovna ocena zneska globe nikakor ne temelji na upoštevanju kakršnega koli protikonkurenčnega namena.
- 157 Iz tega sledi, da tudi če bi Splošno sodišče pri presoji trditev, ki jih je družba LG navedla v utemeljitev svojih predlogov za razglasitev ničnosti spornega sklepa in znižanja zneska globe, zašlo v protislovje glede obstoja protikonkurenčnega namena ali ne, tako protislovje nikakor ne bi vplivalo na ponovno oceno zneska globe s strani Splošnega sodišča.
- 158 Zato so trditve družbe LG, ki se nanašajo na protislovno obrazložitev izpodbijane sodbe, vsekakor brezpredmetne.
- 159 Poleg tega v delu, v katerem družba LG Sodišču predlaga, naj opravi nadzor nad izvajanjem neomejene pristojnosti Splošnega sodišča, zadostuje ugotovitev, da družba LG ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točki 153 te sodbe, ni predložila elementov, ki bi kazali na to, da višina globe, kot jo je znižalo Splošno sodišče, ni le neprimerna, ampak tudi tako pretirana, da je nesorazmerna.
- 160 Glede na vse zgoraj navedene razloge je treba četrti pritožbeni razlog v celoti zavrni.
- 161 Ker ni bil sprejet noben od razlogov v utemeljitev te pritožbe, je treba pritožbo v celoti zavrni.

Stroški

- 162 V skladu s členom 138(1) Poslovnika Sodišča, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 163 Ker sta Komisija in družba Orlen predlagali, naj se družbi LG naloži plačilo stroškov, in ker ta s svojimi predlogi ni uspela, se družbi LG naloži, da poleg svojih stroškov nosi tudi stroške Komisije in družbe Orlen.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. Družbi Lietuvos geležinkeliai AB se naloži, da poleg svojih stroškov nosi tudi stroške Evropske komisije in družbe Orlen Lietuva AB.

Podpisi